

# РЕШЕНИЕ

№ 2107

гр. София, 21.04.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,**  
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Дияна Николова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3841** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на И. Г. Д., Х. А. Н. и И. Х. Н. срещу Заповед № 18-2149/27.02.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и 3 и чл.54, ал.1 и ал.4 ЗКИР е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г., състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 02659.2193.3328 по скица-проект № 15-539247/03.11.2016г. – нанасяне на част от ПИ пл.№ 2397, кв.153 по плана на [населено място] въз основа на Протокол за съдебна делба № 15, том 7, рег.№ 6971 от 15.05.1980г. на Софийски районен съд.

Жалбоподателите молят за обявяване нищожността на оспорената заповед, тъй като е издадена въз основа на идентичен проект за изменение на КК, по който е постановен влязъл в сила отказ за изменение. При условията на евентуалност молят за отмяната на заповедта като незаконосъобразна – постановена при несъобразяване на всички факти по преписката. Като наследници на Е. С. Д. сочат, че са собственици на недвижим имот – част от имот пл.№ 2354, при съсед от изток имот пл.№ 2397, описан в протокол за съдебна делба от 08.05.1980г. по гр.д.№ 12075/1979г. по описа на СРС, заснети и нанесени в кадастрален лист № А-3-10-Г в кадастралния план, изготвен преди 1973г. и в К.Л. № 19 на кадастралния план от 1975г., възприет като кадастрална

основа на първия регулационен план на местността – ЗРКП от 1985г., при отредени за тях парцели XVIII-2354 и XV-2357, а по кадастралната карта на [населено място] – имоти с идентификатори 02659.2193.1482 и 02659.2193.385. Западната граница на новопроектирания имот – 02659.2193.3328, съгласно скицата-проект съвпадала със западната граница/ограда на друг нов имот – пл.№ 1111, заснет и нанесен на мястото на имот пл.№ 2397 и на съседните му от изток имоти с пл.№№ 2396 и 2353 в К.Л. № А-3-10-Г на кадастралния план от 1982г., в който не е заснет и нанесен имот пл.№ 2354, а фактичката граница между имот пл.№ 2354 и имот пл.№ 2397 била отразена в скицата към протокола за делба и нанесена в кадастралния план от 1975г., възприет като кадастрална основа на плана от 1985г. Несъобразяването на тези обстоятелства мотивират, че води до незаконосъобразност на оспорената заповед. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат лично от жалбоподателя Х. А. Н. и чрез адв.Б., която претендира присъждането на направените по производството разноски. Възражава срещу прекомерността на заплатеното от заинтересованата страна М. Д. адвокатско възнаграждение. Цитираните в отговора на заинтересованата страна Д. решения от 2016г. и 2019г. сочи, че са за спор между жалбоподателите и трети лица и не са влезли в сила. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Заинтересованата страна М. Л. Д., чрез адв.Р., в писмен отговор по жалбата и в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Счита, че жалбоподателите нямат активна легитимация по отношение на имота, за който са посочени като собственици, тъй като правото им е отречено с представените по делото решения по гр.д. № 22907/2014г. по описа на СРС и гр.д. № 12003/2015г. по описа на СГС. Моли да бъде взето предвид, че между жалбоподателите и заинтересованата страна М. Д. е налице спор за материално право, който е решен със силата на пресъдено нещо в нейна полза. Изменението в регулационния план сочи, че е инициатирано от жалбоподателите и праводателя на доверителката му, не е реализирано и е отпаднало неговото действие с оглед разпоредбите на § 6 и § 8 ПР ЗУТ, което обстоятелство законосъобразно било съобразено от административния орган.

Заинтересованата страна Столична община, в писмена молба, постъпила по делото на 10.03.2020г., моли жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения, а оспорената заповед намира за незаконосъобразна, тъй като нанасяният с нея имот 02659.2193.3328 попадал върху имот с идентификатор 02659.2193.339 – за второстепенна улица, публична общинска собственост, реализирана, с положен асфалт и бордюри. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С нотариален акт № 19, том XXI, дело № 4038/06.10.1995г. /л.11 по делото/, Е. С. Д. е призната на основание чл.483, ал.1 ГПК за собственик по наследство и делба на празно дворно място, находящо се в [населено място], съставляващо парцел XVI-2354,

кв.159 по плана на [населено място], м.“К. махала“, целият с площ 640 кв.м по скица, по документи от 530 кв.м и с неуредени сметки по регулация за 110 кв.м, при съседни: улица, парцел XVIII-2354, парцел II-на ОбНС, парцел VIII-2354, парцел XV-2397.

Съгласно скица на поземлен имот № 15-99887/12.03.3015г. /л.12 по делото/ и скица на поземлен имот № 15-289903/02.04.2019г. /л.114 по делото/, имотът, описан в посочения нотариален акт е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта с идентификатор 02659.2193.1482 с площ от 552 кв.м и собственик Е. С. Д.. Същата е починала на 23.04.1996г. и съгласно представеното на л.13 по делото удостоверение е оставила за наследници И. Г. Д. /син/ и Д. Г. Н. /дъщеря/. Д. Г. Н. е починала на 14.01.2013г. и е оставила наследници Х. А. Н. /съпруг/ и И. Х. Н. /син/.

Имотът на заинтересованата страна М. Л. Д., съгласно скица на л.117 по делото, е нанесен в одобрената със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта с идентификатор 02659.2193.385 и площ от 559 кв.м. Като номер по предходен план е посочен парцел XV-2397, кв.153, като собственик е вписан Л. Н. Д., на основание нотариален акт № 869/10.04.1980г., издаден от СРС за 735 кв.м.

От представените по делото съдебни актове се установява, че с Решение № I-31-95/17.06.2015г., постановено по гр.д.№ 22907/2014г. по описа на Софийски районен съд /л.67 и сл./, влязло в сила на 25.04.2016г., са отхвърлени предявените от И. Г. Д., Х. А. Н. и И. Х. Н. против И. И. Д., М. Л. П. и М. Л. П. искове с правно основание чл.19, ал.3 ЗЗД за обявяване на окончателен предварителен договор от 16.12.2003г. за замяна на недвижим имот, съгласно който И. Д. и Д. Н. прехвърлят на Л. Д. реална част от свой собствен недвижим имот, находящ се в [населено място], с площ от 640 кв.м, с пл.№ 2354, кв.159, за който е отреден УПИ XVI-2354, която реална част е с площ от 82 кв.м при граници: от запад ПИ 2354, от изток ПИ 2397, от юг УПИ VIII-2354 и се придава към недвижим имот, собственост на Л. П., съставляващ УПИ XV-2397.

С протокол за утвърждаване на съдебна спогодба от 08.05.1980г. по гр.д. № 12075/1979г. по описа на СРС /л.95/, дял I е поставен в изключителна собственост и владение на Н. Л. Д. и М. И. Д. и представлява частта от имот пл.№ 2353, попадащ в к.л. № 19, м.“К. махала“ от землището на [населено място], заключена между буквите А, Б, В, Г по скицата на вещото лице /л.96 по делото/, цялата с пространство от 692 кв.м, заедно с построената в тази част едноетажна масивна жилищна сграда на около 30 кв.м.

Дял II е поставен в собственост на В. Н. П. и представлява част от имот пл.№ 2353, попадащ в к.л. № 19, м.“К. махала“ от землището на [населено място], заключена между буквите А, Б, В, Д по скицата на вещото лице /л.96 по делото/, цялата с пространство от 740 кв.м.

Дял III е поставен в собственост на Л. Н. Д. и представлява част от имот пл.№ 2353, попадащ в к.л. № 19, м.“К. махала“ от землището на [населено място], заключена между буквите Д, И, Ж, З, Е по скицата на вещото лице /л.96 по делото/, цялата с пространство от 735 кв.м.

Към датата на одобряване на спогодбата границите на имот пл.№ 2353, в който са включени трите дяла са път, манастирска ливада, И. Т. и Г. и Е. Д..

С Решение № 13923/01.09.2016г., постановено по гр.д. № 23203/2014г. по описа на СРС /л.194 и сл./ е признато за установено по отношение на К. М. Р., В. М. Н., А. Д.

Р., Д. Л. Р., М. Л. П., че Х. А. Н., И. Х. Н. и И. Г. Д. не притежават правото на собственост върху недвижими имоти – ПИ с идентификатор 02659.2193.384 и ПИ с идентификатор 02659.2193.1482 по кадастралната карта на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК.

С Решение от 10.12.2019г., постановено по гр.д. № 10570/2017г. по описа на СГС /л.202 и сл./, е потвърдено Решение № 13923/01.09.2016г., постановено по гр.д. № 23203/2014г. по описа на СРС. Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните. По делото няма доказателства за влизането му в сила.

С влязло в сила Решение от 13.11.2008г., постановено по гр.д. № 2533/2005г. по описа на СГС, /л.207 и сл./, е отменено решението на СРС, Г.К., 47 състав, постановено на 07.04.2005г. по гр.д. № 10165/2001г. и вместо него е постановено друго, с което е отхвърлен иска по чл.108 ЗС, предявен от К. М. Р., Л. М. Р. и В. М. Н. срещу Д. Г. Н. по отношение на имот: празно дворно място, находящо се в [населено място], м.“Лицето“, съставляващо имот пл.№ 2354 от кв.153 по плана на [населено място], м.“Разширение“, с площ от 2 дка, а по скица от 2 784 кв.м, за който имот са отредени парцел VIII-2354 с площ от 1328 кв.м, парцел XVI-2354 с площ от 623 кв.м и парцел XVIII-2354 с площ от 610 кв.м от кв.153. Видно от мотивите на съдебния акт, въз основа на доказателствата по делото съдебният състав и приел, че праводателката на К. М. Р., Л. М. Р. и В. М. Н. – М. А. И. не се легитимира като собственица на процесния имот преди внасянето му в ТКЗС, тъй като договорът от 25.04.1949г., с който се прехвърля правото на собственост върху нива от 2 дка в м.“Лицето“ е нищожен поради липса на законоустановената нотариална форма за сключването му, по арг. от чл.219 ЗЗД от 1892г. /отм./ и чл.311 ЗН от 1890г. /отм./. На следващо място е прието, че решението на поземлената комисия за възстановяване собствеността върху имота също е нищожно поради постановяването му от незаконен състав.

С уведомление изх.№ 20-30065/01.06.2015г. на началника на СГКК-С. /л.15/ заинтересованата страна М. Л. С. /сега Д./, е уведомена, че се отказва одобряване на изменението на кадастралната карта по подаденото от нея заявление вх.№ 01-91627/09.05.2014г. за нанасяне на ПИ в съответствие с границите на поземлен имот пл.№ 2397, кв.153, м.“гр.Б. – разширение“, тъй като видно от постъпилите възражения от Столична община и Х. А. Н. налице е спор за материално право и изменението следва да се процедира след неговото решаване.

По последващо заявление на М. Д. с вх.№ 240287/08.08.2016г. е образувано административно производство с предмет изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри относно ПИ с идентификатори 02659.2193.1482, 02659.2193.385 и 02659.2193.339 на основание чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР /писмо на л.51/. От представените към заявлението и проекта скици за имота е установено, че същият е нанесен в одобрения със Заповед № РД-50-09147/19.04.1983г. кадастрален план с пл.№ 2397 като за него е отреден парцел /УПИ/ XV. От приложената към заявлението комбинирана скица е установено, че за определяне границите на поземления имот са използвани данни за ПИ 1111 по стар кадастрален план, който не е описан в документите за собственост, нито в кадастралната основа към регулационния план, действал към датата на одобряване на КККР. Отделно от това е подадено възражение от Х. Н. относно точното местоположение на границата между имоти 02659.2193.385 и 02659.2193.1482 с твърдение, че тя не отговаря на спогодбата, одобрена с протокол от 08.05.1980г. по гр.д. № 12075/11980г. по описа на СРС. Предвид това, с

уведомление изх.№ 24-22832/15.11.2017г. на заявителката е указано отстраняване на посочените нередовности, а именно представяне на комбинирана скица със съвместени данни от кадастралната карта и данни за имотите, съгласно съдебната спогодба от 1980г., действащия регулационен план и кадастралната му основа, кадастралния план, в който е нанесен имота по спогодбата от 1980г. и проекта за изменение на КККР, както и официално заверени копия на цитираните в комбинираната скица регулационни планове.

Изготвена е скица-проект № 15-539247/03.11.2016г. /л.84-85 по делото/, съгласно която се заличават обекти на КККР с идентификатори 02659.2193.1482, собственост на Е. С. Д., 02659.2193.385, собственост на Л. Н. Д. и сграда с идентификатор 02659.2193.385.1; променят се границите на ПИ с идентификатор 02659.2193.339 – второстепенна улица, публична общинска собственост; нанасят се нови обекти в КККР: ПИ с проектен идентификатор 02659.2193.3331, с проектна площ 408 кв.м, ПИ с проектен идентификатор 02659.2193.3330, с проектна площ 30 кв.м, ПИ с проектен идентификатор 02659.2193.3329, с проектна площ 3 кв.м, ПИ с проектен идентификатор 02659.2193.3328, с проектна площ 752 кв.м и сграда с проектен идентификатор 02659.2193.3328.1, проектна площ 62 кв.м.

Последвало е издаването от ответника на оспорената заповед, с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и 3 и чл.54, ал.1 и ал.4 ЗКИР е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г., състоящо се в нанасяне на поземлен имот с идентификатор 02659.2193.3328 по скица-проект № 15-539247/03.11.2016г. – нанасяне на част от ПИ пл.№ 2397, кв.153 по плана на [населено място] въз основа на Протокол за съдебна делба № 15, том 7, рег.№ 6971 от 15.05.1980г. на Софийски районен съд. Видно от мотивите на оспорения акт, административният орган е приел, че е налице непълнота и грешка в КККР по см. на § 1, т.16 ДР ЗКИР, изразяваща се в неправилно нанасяне на границата между имоти с идентификатори 02659.2193.1482 и 02659.2193.385, която следва да бъде нанесена в съответствие с границата между тях по скицата-проект – неразделна част към протокола за съдебна делба от 08.05.1980г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице Р. П., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

С процесната заповед е одобрено изменение на кадастралната карта на [населено място], състоящо се в изменение границите на ПИ с идентификатор 02659.2193.385 като по този начин се засягат /променят/ границите на ПИ с идентификатори 02659.2193.1482 /на запад от процесния/ и 02659.2193.339 /представляващ асфалтираната [улица]/. Върху комбинираната скица – неразделна част от заключението, описаните ПИ са изчертани и надписани с виолетови линии и цифри. Улицата е показана с черни линии и цифри. Обжалваният проект за изменение на КККР е изчертан и надписан с черни линии и цифри. Процесната кадастрална граница между имотите 02659.2193.385 и 02659.2193.1482 е черната линия по цифрите 52-1-6-109-107-30. Това е границата между имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна Д., която е проектирана по одобрената с процесната заповед скица-проект за изменение на КК на [населено място]. Върху скицата на вещото лице със сини линии и цифри е изчертан и надписан имот с пл.№ 1111 по неодобрения кадастрален план, емисия 1982г., съхраняван в „С.“, сега Отдел „Софийски кадастър“

в НАГ, СО. Означен е по цифрите 1, 2, 3, 4, 5, 36, 35, 34, 51, 30, 37, 109, 6, 1. Със зелени линии и цифри е изчертан и надписан кадастралният план на [населено място], емисия 1973г., върху който е проектиран регулационният план на м. "гр.Б. – разширение", одобрен със Заповед № РД-50-09-94/29.03.1985г. С червена линия, означена с точките 101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111 е изчертана съществуващата на място ограда, заснета от вещото лице в деня на огледа – началото на м.октомври 2019г., представляваща материализирана ограда между имотите. Тя е заснета и нанесена като материализирана западна граница на имот с пл.№ 1111 по неodobрения кадастрален план от 1982г. в участъка по цифрите 110-6-109-108-107-37-107. Тази материализирана граница /ограда/ съвпада и със западната граница на процесния имот по предлагания проект за изменение.

Одобреното изменение на КК не е съобразено с протокол за съдебна делба /спогодба/ от 08.05.1980г. и скицата на вещото лице към него. Границата /линията/ по спогодбата е зелената линия по цифрите 51-52. Тази кадастрална граница е от КП от 1973г. и е между имотите с пл.№ 2403 /бивш 2354/ и 2397. Имот с пл.№ 2397 произхожда от имот с пл.№ 2353, цитиран в спогодбата. Разделен е на три имота с пл.№№ 2353-стар, 2396 и 2397.

Западната граница на имот пл.№ 1111 е заснета и нанесена в неodobрения кадастрален план от 1982г. като ограда. Не е нанесена в кадастралната основа на ЗРП /РП/, одобрен през 1985г., цитиран по-горе.

Изменението на КККР не съответства на действащия регулационен план от 1985г., в частност на границата между имоти 2397 и 2354 /2403/. Изменението съответства на фактическото положение на оградата на място. Фактическата граница между имоти с пл.№№ 2354 и 2397 е зелената линия по цифрите 51-52. С одобреното изменение се засяга влязлата в сила улична регулация /черната линия по цифрите 5-36-35-34-51-30-37/. То засяга /пресича/ имот с пл.№ 2354 /2403/ от кадастралната основа на кв.153 и не съответства на съществуващата граница по предходния план между процесните имоти на жалбоподателите и заинтересованата страна Д., а именно имоти 2354 и 2397.

*При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:*

Предмет на оспорване е Заповед № 18-2149/27.02.2019г. на началника на СГКК-С., с която е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена на основание чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и 3 и чл.54, ал.1 и ал.4 ЗКИР. Според първите разпоредби кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки, а според втората разпоредба измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на СГКК по местонахождение на имота като заповедта за одобряване на изменението се съобщава по реда на АПК на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението. Последните, според разпоредбата на чл.54, ал.6 ЗКИР, могат да обжалват заповедта по ал.4 по реда на АПК. Легална дефиниция на понятието „заинтересовани лица“ се съдържа в разпоредбата на § 1, т.13 ДР ЗКИР и според нея това са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, а в случаите на предоставени права на управление -

ведомствата и общините, на които са предоставени правата.

С приетите като доказателства по делото нотариален акт № 19, том XXI, дело № 4038/06.10.1995г. /л.11/ и удостоверения за наследници на л.13 и 14 по делото, жалбоподателите се легитимират като собственици на имот идентификатор 02659.2193.1482, засегнат от изменението. Доколкото представените от заинтересованата страна М. Д., съдебни решения, с които е отречено правото им на собственост, не са влезли в сила, то те се легитимират като заинтересовани лица по см. на § 1, т.13 ДР ЗКИР, съответно имат право на жалба срещу оспорената заповед. Същата им е съобщена съответно на 19.03.2019г. и 15.03.2019г. /известия за доставяне на л.16 и 17 по делото/, а жалбата им е заведена в деловодството на ответника на 28.03.2019г.

Предвид това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт освен на основанията, сочени от оспорващия, и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – началника на СГКК-С., като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.54, ал.4 ЗКИР, съгласно която измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В настоящия случай процесните имоти се намират на територията на СО, Област С., поради което и компетентен да одобри процесното изменение е именно началникът на СГКК-С..

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване. От фактическа страна заповедта е мотивирана с необходимостта от отстраняване на непълнота или грешка – в случая според ответника това се постига с нанасяне на имота на заявителя в съответствие с границите му по протокола за делба от 08.05.1980г., тъй като одобреното въз основа на предварителен договор 16.12.2003г. изменение на регулационния план със Заповед № РД-50-35/19.03.3004г., не е проявило своя вещноправен ефект и планът не е приложен, тъй като не е сключен окончателен договор и с влязло в сила решение е отхвърлен искът за обявяването на предварителния договор за окончателен. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите на чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и 3 и чл.54, ал.1 и ал.4 ЗКИР. За мотиви на акта следва да се считат и фактите, съдържащи се в документите към административната преписка по издаване на акта, част от която са и доказателствата за всички процесуални действия, извършени в

рамките на административното производство – в настоящия случай изготвената въз основа на представения проект за изменение, скица-проект, както и графичните материали към проекта.

При издаване на заповедта обаче, съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно е приложен материалният закон.

Производството по изменение на КККР е регламентирано в Глава шеста ЗКИР – „Поддържане в актуално състояние на кадастралната карта и кадастралните регистри“, чл.51 и сл.

Както беше посочено по-горе, административният орган, въз основа на представените от заявителите документи, е приел, че е налице основанието за изменение на КККР по чл.51, ал.1, т.2 от закона – при наличие на непълноти или грешки, без да конкретизира коя от двете хипотези е приложима към настоящия случай. Легална дефиниция на понятието е дадена в § 1, т.16 ДР ЗКИР и съгласно нея "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

В настоящия случай, от доказателствата по делото и приетото експертно заключение се установи, че одобреното изменение на кадастралната карта не е съобразено с протокола за съдебна делба от 1980г. и скицата на вещото лице към протокола за утвърждаването ѝ, тъй като по спогодбата границата между имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна М. Д. минава по зелената линия означена с т.51-52 на скицата на вещото лице П., а не както е предложена с проекта-изменение по черната линия, западно от нея. От заключението на вещото лице се установи, че одобрената с оспорената заповед граница между имотите минава по материализирана граница – ограда от запад на имот пл.№ 1111 по неодобрения кадастрален план от 1982г. Тази граница обаче не е нанесена в кадастралната основа на Застроителния и регулационен план от 1985г., към който препраща ответника, предвид отхвърлянето на иска по чл.19, ал.3 ЗЗД и съответно неприложената регулация на имотите по одобреното през 2004г. изменение на регулационния план. В този смисъл заключението на вещото лице е, че новопроектираната граница не съответства и на действащия регулационен план от 1985г. в частта на границите между имоти 2397 и 2354.

Горното се установява освен от заключението на вещото лице и от приложената на л.35 по делото комбинирана скица, изготвена „ГИС С.“, също така и от скица-проект № 15-182773/06.06.2014г. /л.155/, по който проект е постановен отказ. На последната ясно се вижда пунктираната линия, сочена от вещото лице П. като граница между имотите по съдебната спогодба от 1980г.

Съответно изводът, който следва от установеното по-горе, е че действително е налице грешка по см. на § 1, т.16 ДР ЗКИР, изразяваща се в несъответствие в границата между имотите на жалбоподателите и заинтересованата страна Д.. Тази грешка обаче не се отстранява с процесното изменение на КК, тъй като проведената съгласно него граница не съответства на съдебната делба от 1980г., а минава по материализирана граница – ограда на имот пл.№ 1111 по неодобрения кадастрален план от 1982г. Погрешното възприемане на



фактите е довело и до неправилно приложение на материалния закон, тъй като с издадената заповед не се постига неговата цел – границите на имотите да отговарят на действителното фактическо положение и документите за собственост. С одобреното изменение площта на имота на заинтересованата страна Д. се доближава до тази по протокола за делба – според него дял трети е с площ от 735 кв.м, а след изменението имот с идентификатор 02659.2193.3328 става с площ от 752 кв.м. В площта на УПИ XV-2357 обаче се включват след изменението и имот с идентификатор 02659.2193.3329 и имот с идентификатор 02659.2193.3330, съответно с площ от 3 и 30 кв.м. За сметка на това площта на имота на жалбоподателите се редуцира от 552 кв.м до 408 кв.м.

Изложеното обосновава извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт, съответно за основателност на жалбата. Предвид констатирания порок на акта съдът намира, че след отмяната на заповедта делото като преписка следва да бъде върнато на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите, изложени в настоящото решение и при съобразяване заключението на вещото лице.

За пълнота на изложението, доводът на заинтересованата страна М. Д. чрез пълномощника ѝ адв.Р., че съществуващият между страните спор за материално право е решен със силата на пресъдено нещо, предвид констатираното несъответствие между действителната граница между имотите и тази по предложениния проект за изменение на КК, е ирелевантен за предмета на спора. В случая не спор за материално право е довел до незаконосъобразност на заповедта, а действителното местоположение на границата между тях съгласно съдебната спогодба от 1980г.

Неоснователен е и доводът на заинтересованата страна Столична община за незаконосъобразност на заповедта поради това, че засяга имот публична общинска собственост, тъй като страната, предвид това твърдение, разполага със самостоятелно право да оспори заповедта.

При този изход на спора на жалбоподателите се следват направените разноски по производството. Такива са доказани в общ размер на 1058 лева, от които 30 лева за внесена държавна такса по оспорването, 300 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.116б по делото и 728 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Г. Д., Х. А. Н. и И. Х. Н. Заповед № 18-2149/27.02.2019г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. за ново произнасяне по подаденото от М. Л. Д. заявление с рег.№ 01-240287/08.08.2016г., в срок до 1 месец от влизане в сила на настоящото решение, при съобразяване на мотивите в настоящото

решение.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на И. Г. Д., Х. А. Н. и И. Х. Н. сумата в размер на 1058 /хиляда петдесет и осем/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: